

Hosgörü ve Güzel Görme

03/12/2008 10:45 by yarenim

Sevgide güneş gibi ol, cömertlik ve yardım etmekte akarsu gibi ol, hatalarý örtmede gece gibi ol, hiddet ve öfkede ölü gibi ol, tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol,hoşgörülülükte deniz gibi ol,ya olduğun gibi görün, ya da görüdüğün gibi ol…

Mevlâna’nın söylediđi ve günümüze kadar insanlýđa ýp? ?k tutan sözleriyle yazýya baþlamak istedim.

Tüm dünyada sevgi ve hümanizm sloganý olarak kabul edilen ”Gel, gel, ne olursan ol gel!Ýster kâfir ister Mecûsi,iSTER puta tapan ol,gel! Bizim dergahýmız ümitsizlik dergahý deđildir. Yüz kere tövbeni bozmuþ olsan da gel!" çadrýsýyla dil, din, ýrk, milliyet ayýrmadan insanođluna seslenmiþ tir.

Aklýný gönlüyle, gönlünü aklýyla barýptýrmýþ olan kiþi hoþ görülü kiþidir.

Bir gün,coþkulu bir sema meclisinde, bir sarhoþ dalar içeri,sađa sola bu arada Mevlâna’ya da çarparak geçer. Dostlarý hemen kenara çekip hýrpalamak isterken, Mevlana ”Durun” der, ”þarabý o içmiþ, sarhoþ luđu siz gösteriyorsunuz”

Yine Mesnevide bir hikâyesinde, Padîbahýn sarayýndaki Çinli ressamlar ”Biz Türk ressamlardan daha iyi, daha hünerli ressamlarýz ”iddiasýnda bulunurlar. Türk ressamlar ise ”Bizim resimdeki ustalýđýmýz sizden daha üstündür” derler.

Bunun üzerine padîbah bir gün:

-Ýddianýzda hanginiz haklýsýnýz? Bunu anlamak için sizi imtihan edeceđim, der.

Çin ressamlarý ile Türk ressamlarý yarýþmaya giripirler. Fakat Türk ressamlar bu yarýþmadan çekinir gibi olurlar.

Çinliler:

-Padîbahým bize özel bir oda veriniz,biz o odada çalıþalım. Bir oda da Türklerin olsun, teklifinde bulunurlar.

Kapýlarý karpýlýklý iki oda vardýr. Odalardan birini Çinliler alýr, birini de Türklere verirler. Çinliler, padîbahtan yüzlerce çepit boya isterler. Padîbah onlarýn isteklerinin hepsini yerine getirir.

Türk ressamlar ise:

Ne resim, ne boya bizim iþimize yaramaz, bize sadece pas giderici nesne gerekir.

Türk ressamlar kapýyý kaparlar. Duvarý cilalamaya baþlarlar. Odanýn kapýya karpý olan duvarýný gökyüzü gibi saf, temiz ve parlak bir hale getirirler.

Padîbah önce Çinli ressamlarýn odasýna girer. Çinli ressamlarýn yaptýđý resimleri görür. Onlarýn inceliđinize, güzeline þapýrýp kalýr. Aklý þapýndan gider.

Sonra Türk ressamlarý nýn yanýna gelir. Padîbah gelince Türkler iki oda arasýndaki perdeyi kald? ?rýrlar. Karpý odada Çinlilerin yaptýđý resimler ve nakýplar bu odanýn cilalanmýþ duvarýna daha parlak bir þekilde yansýr.

Padıbah Çinliler tarafından ne görmüşse, bu odada ondan daha iyisini, daha güzelini görür. Resimler öyle canlı öyle güzeldir ki insanın gözünü almaktadır.

Bunu gören padıbah, Türk ressamlarının daha başarılı bulur ve tebrik eder.

Ve demektir ki: Bazı insanların gönülleri ayna gibi saf ve tertemizdir. Her şey oraya yansır. Gönüllerini Allah'ın anarak iyi işler yaparak cilalamış olanlar her zaman bir güzellik hıpluk içindedir.

Empati, yani karpıdaki kişiyi anlamak ve algılayabilmek, duyumsamak bar? ın sürekliliğini sağlar.

Gelin, Yunus Emre'nin sözüyle yazalım

Gelin tanımlayalım

İşin kolay kılalım

Sevelim Sevelelim

Dünya kimseye kalmaz...